

BARCS és VIDÉKE

TÁRSADALMI, SZÉPIRODALMI ÉS KÖZGAZDASÁGI HETILAP.

Megjelenik hetenkint egyszer; vasárnap.	Felelős szerkesztő és kiadó Skribanek Géza.	Egész évre 8 kor, félévre 4 kor, negyedévre 2 kor. Nyitttér sora 40 fillér. Hirdetések nagyság szerint.
---	--	---

Magyarország és a világkiállítás.

A világ azon iskolájában, mely most Párisban megnyílt, Magyarország a magasabb osztályokat látogatja. A világkiállítás magyar csoportja egyike volt az elsőnek azok között, melyek a leghamarabb nyitlak meg és általános a nézet Párisban s a kiállítást látogató idegenek között, hogy a magyarok ez alkalommal derekasan kitétek magukért. A francia sajtó is elismeréssel és dicsérettel emlékezik meg arról, amit produkáltunk. Elismeréssel tartozunk a haza mindazon illetékes faktorainak, akiknek sikerült kiállításunkat köszönhetjük.

Az erkölcsi siker tehát megvolna már és most várjuk az anyagit. De megjegyezni óhajtjuk, hogy egy kiállítással, legyen az akár helyi érdekű, akár országos, akár világkiállítás, soha olyan anyagi sikert elérni nem lehet, mint erkölcsi. Ez már a dolog természetéből folyik. S ezért ne várjuk mi, hogy azért, mert most a magyar csoport a párisi kiállításon megnyerte a külföld tetszését, annak eredménye a ma-

gyar ipar és kereskedelem szemmel látható fellendülése lesz.

Ami anyagi eredményt várhatunk, az abból áll, hogy a külföldnek egy külön és imponáló kiállítás keretében alkalma nyílt megismerni magyarországot és ez országnak azon képességét, hogy produkálni tud és produktumaival megállja helyét a nagy és művelt nyugati államok versenyében.

Mert — sajnos — 1848 óta, midőn egy véres és hatalmas szabadságharc révén vonta magára Magyarország a külföld rokonszenves figyelmét, egész e párisi világtárlatig nem igen nyílt rá alkalom, hogy mint önálló és izmos, nagy nemzet mutakozzunk be a külföld előtt. Ausztria mindig gondoskodott róla, hogy háttérbe szoruljunk, midőn a világ figyelme a monarkia felé fordult. Külügyi képviselőtünk ellen is gyakori a jogos panasz, hogy a monarkia ezen felének önállóságát nem domborítja ki kellőleg. Valahány világkiállítás volt Párisban, eddig Magyarország mindig Ausztriával együttállított ki és Ausztriának gondja volt rá ilyenkor, hogy Magyarországot csak az a külföld vegye észre,

aki direkt érdeklődik iránta.

Most azonban nem így van. Egy külön hatalmas pavillonban, mely egyike a legtetszetősebbeknek, külön e célra szervezett kormánybiztosság vezetése alatt, mely hivatalos ügyekben egyenesen a francia köztársaság kormányával érintkezett — készült a magyar csoport. Mi magunk állítottunk ki és mi magunk reprezentálunk.

S így biztosra vesszük, hogy ez a kiállítás végre el fogja osztalni a külföld azon balvéleményét, melylyel nemzeti önállóságunkról, de arról is, hogy a nép, mely a Balkán és a művelt nyugat átjáró országutján lakik, hivatást teljesít. A gyűlölködő pánszlávok és dákorománok és egyéb ellenségei a hazának bizonyára nem fogják most sem elmulasztani, hogy Párisban ártisanak nekünk, de az a remek magyar csoport ott a Szajna partján ártalmatlanná tesz minden hamis vádaskodást.

Tout Magyarország, a felsőbb tízezer és a középső százezer, Párisba készül a nyáron. Hát csak menjen, aki bírja. A cikkek elején a világ iskolájának neveztük a párisi tárlatot. Való-

T Á R C Z A.

Az emberbarát.

Egyik kezét, azt a melyiknek negyedik ujján vagyont érő smaragd és egy szemvakító, mogyoró nagyságu gyémánt gyűrű ékeskedett, hanyagul pihentette a kávéház márvány asztalkáján. A másik kezében a hírlapot tartotta, a mely ismét az ő neve fölé vont glóriát.

Pedig már megszokhatta, hogy a hol olvassák vagy kiejtik Csorbai Iván nevét, annak kapcsán rendszeren ez visszhangzik:

„A páratlan emberbarát!”

Hallja, olvassa lépten nyomon. Mindennek daczára duzzad melle tájékán a finom posztóból készült kabát. Az önelégültség tultengése tör utat egy mély lélegzetvételben.

— Van szerencsém, Csorbai ur.

— Alázatos szolgája, méltás uram.

— Épen most olvasom, hogy miféle humanus cselekedetet gyakorolt ön ujra.

Igazán példányképe lehetne azoknak, akiknek szintén módjukban állna s még 5 fillért se adnak arra, hogy embertársaikat megmentsek a nyomortól, sok esetben a büntől. 100.000 korona jótékonycézra, ez igazán hallatlan bőkezűség. Még az utókor is kegyelettel fogja említeni az őn nevét.

— Nem a hirszomj sarkal s a legtávolabbról sem pályázom arra, hogy más tudjon is létezéséről, mint a kinek közvetlen enyhítheték nyomorán; szerénykedett Csorbai Iván.

A méltás ur Csorbait biztosította, hogy minden tiltakozás daczára, figyelmébe ajánlja a kegyelmes urnak és nemesak az i válik y-ra a neve végén, de gondja lesz rá, hogy azt a br. két betűskét is rá litografáltathassa a névjegyére.

Csorbai ur nem győzi eléggé ismételni, hogy neki minden jutalma az öntudatban rejlik; ő csak egyetlen elvet vall, hogy a végzet csupán lététbe helyezte egy-egy vagyonosabb embernél a tőkét, hogy aztán szíve és esze sugallata szerint juttassa rendeltetési helyére; abba a kéz-

be, mely esdekelve fordul a bővelkedő felé.

Még nagyobbat sóhajtott ehhez a nagy frázishoz.

Csorbai Iván magasra emelt fejjel, gömbölyűre feszített mellel halad az utcán, a hol lépten nyomon egy-egy ismerősre bukkan, akik hódolatteljes tisztelettel üdvözlük az ismert emberbarátot.

A felesége, mint urának méltó párja, tagja minden létező jótékony egyesületnek s alig van egy pereze a saját használatára, mert minden pillanatát szegényeinek szenteli.

Az emberbarát házaér. Itt látni, hogy van is miből jótékonytságot gyakorolnia.

Ugy lakik, a hogy csak az amerikai ezüstkirály rezidálhat.

Félénken lép be a legénye. — Nagyságos uram, ismét itt van az az ember.

— Bocsásd be; mondja leereszkedő ábrázattal; de mikor a legény betette az idegen után az ajtót, Csorbai ábrázata hihetetlen változáson megy át.

— Megint itt vagy? sziszegi dühtől fojtott hangon, mikor szünsz meg már

ban az is. Rengeteg az, amit ott a külföldi ember tanulhat, iparos, kereskedő, földmivelő, tudós egyaránt. Ahova az egész világ mutatába hordja mind azt, amit legjobbat és leghasznosabbat alkotni tud, ott többet tanulhat a figyelmes ember hetek alatt, mint idehaza esztendő alatt.

Az a sok ezer magyar, aki a világkiállítás remekszép útjain fog bolyongani, ne higgye, hogy az ő kötelessége pusztán a szórakozás. A haza, mely neki azt a kivételes módot nyújtja, hogy e költséges paszsiót megengedhesse magának, a haza viszontszolgálatot kér. Nem sokat, csak azt, hogy amit Párisban jót és hasznosat láttak és tanultak, idehaza, a saját kisebb-nagyobb körükben felhasználják és érvényre juttassák.

Különösen szól az iparosoknak, akik maguk látják legtöbb hasznát annak amit tanulnak. De szól egyuttal mindenkinek, aki idehaza élethivatást tölt be. Nekünk magyaroknak bármennyire előrehaladtunk is már, nagyon sokat kell tanulnunk, hogy el ne maradjunk.

És most rokonszenves érdeklődéssel kíséri a magyar nemzet világra szóló tárlatát annak a népnek, mely eltévedéseiben és erényeiben is egyaránt nagyszerű. A rokonszeny kölesönös, a francziák is szeretnek bennünket, amint azt már számos izben tapasztalhattuk.

Társadalmi életünk, — klikkrendszer.

Mult évben már volt alkalmunk ama kinövéssekkel foglalkozni, melyek az itteni társadalmi életet megmetyélezik. Reméltük, hogy felszólamlásunk nem lesz a pusztában elhangzó üres szó és az illetékes tényezők okulva az elfogulatlan bírálaton, a helyzetet szánálni fogják. Sajnosan kon-

meg üldözni.

— Igen, megint itt vagyok Iván. Belemegyek az alkuba. Add ide az ígért 600 koronát, egy kis üzletbe hallgatag társ leszek, mert hisz nevémmel nem léphetek a világ elé; s aztán nem hallod többé híremet sem.

— Megesküszöl erre?

— A gyermekeim életére.

Mintha egy súlyos követ vettek volna le a nyugalmáról. Fölnyitotta az íróasztal fiókját s egy sekket állított ki.

Ha a nyomort, a fájdalmat akarnók megörökíteni, keresve se lelhetnénk erre jobb mintát, mint az a lehetetlenül kopott öltözetet viselő, beesett arcú férfiú, akinek vonásai azonban úgy hasonlítanak Csorbai Ivánéhoz, hogy lehetetlen hitelt nem adni szavainak, mikor így szól:

— Esküszöm: soha senki se tudja meg, hogy fivérek vagyunk; hogy neked kedvezett a szerencse, s engem addig üldözött a balsors, míg egy napon... Igen, igen, az idegen pénz, Iván!... Sikkasztó voltam... Ott van a nevem a bécsi rendőrség fekete könyvében. Öt évi fegyházzal szenvedtem meg azért. Ha abban az időben megszívleled esedésemet és segítesz rajtam... Hogy könnyörgtem, hogy

statalhatjuk, hogy e ezélt nem értük el. Társadalmi életünk azóta romlott. Az akkor dult osztályharez a veszélyesebb személyes térére terelődött. Affaire itt, affaire ott, affaire mindenütt. Nem vettünk tudomást e csunya a személyeskedés jellegét magánviselő összekülönbözésekről. Végezték ezt el a felek egymás között a hogy tudják.

Akár az utcán bottal, a koresmában gyertyatartóval, a levegőbe lött lyukkal, a törvényszék előtt, — vagy végeztessék a kocsissal. Embere válogatja. De gustibus non est disputandum.

De most, midőn ama szomorú tényét látjuk, hogy a düh egyeseket annyira elvakít, miszerint a közügyek vezetéséből kifolyó hatalmat sem átallják privát bosszujuk kielégítésére felhasználni, a nyilvánossággraszánt organumnak is foglalkozni kell a történetekkel, hadd lássa az elfogulatlan ember, mivé lehet egy klikk a gondjaira bizott közdolgok basáskodásával. Itt már nekünk is van beleszólásunk, mert a játék a mi bőrünkre megy.

Lássuk csak, mivé tették egyes basáskodó urak a pár év előtt még virágzó barestelepi casinót.

Előrebocsátjuk, hogy a tárgyalandó machinatiókban a casinó érdemes elnöke, — kinek az ügyek vezetésére sajnos kevés befolyása van — nem részes.

A „szellemi nivo emelésének“ ürügye alatt kimondták, hogy annak újjalakítása szükséges.

Ez volt legalább a bevallott czél. A be nem vallott czél pedig egyes a klikknek nem tetsző egyébként tisztességes egyének kizsákolása volt. Tényleg, az új casinóba több előbbi éveken át a kötelékébe tartozott polgár nem vétetett fel. A pucses sikerült. De a klikk számításában tévedett, mert ezóta kezd a casinó sülyedni. Az új tagok egy része ugyanis a klikk láncszemei között rosszul érezvén magát, más szórakozó hely alapításán fáradozott. Megalapította a kerékpáregyesületet. Az új egyesület felvette tagjai közé, a casinóból ok nélkül kiüldözött egyéneket. A klikk látván, hogy a casinó tagok mind süröbben látogatják a kedélyes kerékpáregyesületet, megijedt, hogy a közkatónak elmaradnak s nem lesz kivel basáskodhatni.

Mindenképen arra törekedett, hogy az egyesület megszűnjön. Kezdetben fuziót ajánlott, de midőn ez visszautasításra talált, denunciálni próbált. De a puszta vissza felésült el. A denunciálás azt eredményezte, hogy többen megundorodván ily eszközök

rimánkodtam. Térdem csuszam előtted a gyermekeim végett... Nem, nem teszek szemrehányást. Magad szereztél a vagyonomat s tehettél vele, amit akartál. De ha meg nem vonod segélyedet, nem lettem volna gazember. Hisz az egész csak öt-ezer forint kérdése volt.

Ne beszélj annyit s főleg ne ilyen hangon. Itt a pénz; ennél többre egy fillérrel se számíthatsz.

— Azóta nem is kértem tőled soha. Tudod, hogy egy jótékony egyesület „a züllésnek indultak egylete“ utasított hozzád, mint alapítójához. Akkor nem is gyanítottam, hogy a fivé... Nem, nem hogy Csorbai Iván ugyanazonos Johann Beinerrel. Mikor nálad voltam, már nem volt visszalépés. Én se viseltem már Csorbai nevünket s te se álmodhadtad, hogy a bejelentett segélytkérő a tulajdon testvé... Nem, nem mondom ki a többit.

Ezután esöngetett.

— Bocsásd ki ezt az embert. Csak a szívébe nyilalott egyet amannak; aztán halkan azt sugta: A gazember szavának fog állni: nem hallok többé róla.

Mikor az a sporolás útjára lépett bűnös bemutatta a banknál a 600 koronáról szóló chekket, a kívül állók kegyeletes zúgással ismételték:

— Ismét Csorbai! Nem ismer hártárt a bőkezűsége. Páratlan emberbarát!

Kövér Ilma.

alkalmazásától, a casinót még jobban kerülték. Majd egy a casinó választmánya részéről helyesebb koresmai verekedés a kegyelemdőfést adja meg neki. A klikkhez nem tartozó egyének, élükön a volt titkárral egyszerre lépnek ki kötelékéből. Az idegen a casinóba lépve, elcsudálkozna, mivé sülyedt. Ott, hol előbb vig élet uralkodott, alig lézeng 3—4 ember. A klikk meglehet munkájával elégedve: megcsinálta a nivot. Akár négyest tánczolatnak mellette. Helyük van elég.

Hasonló eljárást látunk egy már ugyan — felekezeti — közintézménynél, t. i. az izr. hitközségnél. Pár év előtt sikerült ugyane klikknek, hangzatos frázisokkal a vezetést magához ragadni. De nem alkotott semmit. Természetes, hogy az idén megejtett választásoknál ellenzék alakult. Ennek minden terrorizmus ellenére sikerült az előjáróságba 2 tagját beválasztatni. A klikk félve, hogy ennek következtében a tagjait összekötő kapos meglazul, kézzel lábbal kapáldozott ez ellen. Igyekezett ezt neutralizálni, kezdetben pressióval, később furfanggal. Az első eszköz nem vált be, a második inkább sikerült, mert az ellenzék egyik megválasztott tagját kinarták. Az ellenzék ezen törvénytelenesen alapuló eljárást megfellebbezte. A felettes hatóság méltányolva az ellenzék panaszát, új választást rendelt el. A klikk látva, hogy a választásnál kisebbségben marad, paktumot ajánlott, a mit az ellenzék — nem akarván a hitközség belbékéjét zavarni, — elfogadott. Nem is szervezkedett. Ezt a klikk észreveszi és strohmann közbejöttével a paktumot adott szava ellenére megszegi. A választásra nem készült ellenzékét leiszavaztatja, előbb egyhangulag megválasztott koripheusait kibuktatja.

De evvel nem éri be. Működését nem az ellentétek simítására, hanem annak kiélesítésére fordítja. Legalább azt bizonyítja ama észnélküli körrendelete, melylyel a templomgondnokság a hitközséget meglepte. E szerint ugyanis tilos oly egyének a templomban leülni, kinek örökös vagy bérelt ülése nincs (Mellesleg megjegyezve az új templomban ha valamennyi hitközségi tag leül, akkor is marad legalább 40 hely) Nyilván e rendelettel nem czéloz egyebet, minthogy az ellenzékkel szavazott szegényeket, kiknek ülés vételére pénzük nincs, az istentiszteletből egyenesen kizárja. Mert azt csak nem képzelik, hogy valaki órákon át állni fog, midőn maga előtt látja az üresen tátongó padokat. Minthogy pedig ép a szegény emberek a legszorgalmasabb templomlátogatók, e rendelet nem fog egyebet eredményezni, minthogy a bizonyos számú tag jelenlélet feltételező istentisztelet egyáltalában nem lesz megtartható. A klikk tagjai itt is elérik, mint a casinónál: magukra maradnak. Helyük az új templomban elég lesz s eltánczolatják a négyes után a csárdást. Helyük majd itt is lesz.

Csak azután ne jöjjön a fekete leves!

Hirek.

— **Kremzir Mór** szeszgyáros és földbirtokos a neje elhunytá alkalmából Barcs község szegényeinek valláskülömbőség nélkül 400 koronát adományozott. A 400 korona a barcsi körjegyzőnek adatván át, hogy azt az izraelita hitközség elnökének közbenjárása mellett a szegények között ossza ki. Kremzir Mór e tényével ujabban is bebizonyította nagylelkűségét és azt a megtisztelő figyelmét melylyel községünk lakosai iránt általában viseltetni szokott. Maradjunk továbbra is hálások iránta rendületlenül.

Öszinte szívvel tiszteljük őt, mint sok, igen sok szegény ember jötevőjét!

— **Nem jöttek meg a katonák.** Azok az utász katonák, kik két éven át május elsejével meg-meg jöttek városunkba pár heti gyakorlatra, — az idén sajnálatunkra elmaradtak. Ugyanis csak az

utolsó napokban tudtuk meg átutazó tisztoktól, hogy a már megszokott katonáink Komáromban tartják ez évben gyakorlataikat. Halljuk, hogy a század tisztjei is sajnálják a változást, kik családainkkal a legszebb egyetértésben töltötték itt idejüket. Híre van, hogy jövő évben ismét visszajönnek.

— **Esküvő.** Helységünknek több éven át volt lakója, Laufer Mór, jelenleg a csurgói takarékpénztár részvény-társaság pénztárnoka és cégvezetője, mult hó 29-én vezette oltárhoz Friedfeld Clementin kisasszonyt, Friedfeld Miksa légrádi tekintélyes földbirtokos és kereskedő bájos leányát. A felekezeti esketést Breuer N. légrádi rabbi fölötté megható módon végezte.

— **Kert megnyitás.** Neuhausz Mór népszerű vendéglős e hó 6-án, vasárnap délután nyitja meg piliczai vendéglőjével kapcsolatos kerthelyiségét, cigány zenekar közreműködése mellett. Aki a zöldben szeretnek időzni, azoknak igen kellemes szórakoztató hely Pilicza, a kies Drávapartján, s megérdemli, hogy jó boráért s a figyelmes kiszolgálásért is felkeressük.

— **„Szegény vagyok, de becsületes.”** Ezt a szálló igét mindenki ismeri és sajnós, hogy a legtöbb ember igazán szegény. Mennyivel kellemesebb azonban az a tudat, ha az ember gazdag és becsületes és a fönti mondást így variálhatja: „Gazdag és becsületes vagyok.” Csakhogy ehhez sok, nagyon sok pénz kell. És ezt a legbecsületesebb módon megszerezheti bárki, aki egy nagy fönyereményt üt meg. Erre a most kezdődő osztálysorsjáték elég alkalmat nyújt, ha tekintetbe vesszük, hogy mily számos fönyeremény vár a szerencsés nyerőkre. Török A. és Társa bankháza (Budapest, Váci-körut 4.; fiók: Múzeum-körut 11.) pedig, mely szerencsésjéről az egész országban ismert, pontos kiszolgálása, szigoru üzleti elvei és szoliditása folytán méltán megérdemli, hogy a sorsjegyvásárló közönség sorsjegyeit e cégnél rendelje meg.

— **Számos sorsjegy-vásárló** előtt ismeretlen azon körülmény, hogy ki nem fizetett, vagy elveszett sorsjegyek után — mert ilyenek is könnyen forgalomba hozhatók — a nyeremény-összegek nem folyósíthatnak. A Feleki József cég részéről, melynek mai hirdetését különös figyelemmel ajánljuk, e tekintetben elismerésre méltó intézkedés történt, mi által mindenki a legmesszebb menő biztonságot találja.

Irodalom.

— **Erős szüzek.** Frida. Irta Marcel Prévost. Fordította Gábor Ignác. Marcel Prévost, a franciaíróknak e dédelgetett és gyorsan világhírűvé vált írója, meggyőző tanubizonyosságát adta ez új, nagyszabású regényével, hogy híret, kedveltségét nem csak témái szenzációs voltának köszönheti, hanem igazi, nagy írói kvalitásoknak. A század vége egyik legfontosabb mozgalmának, a feministikus törekvések problémáját tárgyalja benne, tárgyalja az igazi regényíró módjára, ki ügyel arra, hogy alakjai ne váljanak absztrakt eszméknek testetlen hordozóivá. Szüzeket rajzol, kik minden erejüket és idejüket az új tan diadalra segítésére szentelik, de a nélkül, hogy megszűnnének nők lenni. És éppen ez a tragikumuk. Ez válik rájuk nézve a szenvedések kiapadhatlan forrásává, tüzzé, mely égeti, emészt, de mégis tisztítja, megvédi őket. Frida és Lea, a két nővér, kik egészen egygyéforrtak a szeretetben, kik életüket az eszmének, a nő teljes felszabadításának szánták, a legnagyobb leigázódnak, a szerelemnek lesznek rabjaivá. Egy férfit szeretnek, Frida titokban, némán, Lea boldogan, megértve. De e boldogság röpke és muló, a hogy Lea megérzi, hogy érzelmeit érzéki láng heviti át, megborzad és menekül, hogy csakis hivatásának éljen. A munka láza emészt, sorvasztja, de igazi boldogságot nem nyújt neki, és mikor az ifju, ki elől menekült, újra szemben áll vele és beszél neki az igaz, egész sé-

ges szerelemről, már-már megtántorodik. Mikor megtudja, hogy e férfi is csak férfi, olyan, mint sok más, mert csak szívet őrizte meg számára és, hogy a gyönyört, melyet neki ígér, ő maga már élvezte, egyszerre újra felébred benne az apostol és örökre elutasítja magától az imádottat. Örökre, mert ő is egyoldaluan fogja fel a házastársak szabadságát, mert nem ismeri el és nem fogja fel a nő és férfi teljes egyenlőségét. És marad az, a mi nővére és környezete: erős szüz, ki küzd magáért és ezernyi nővéreért. Az intézetnek szenteli magát, melyet kiváló feminista hölgyek alapítottak, hogy igazi független, szabad nőket neveljenek benne. Ez alapítók és vezetők, élükön, a nagytudású és ugyszólván csak az eszmében élő Pirnitzel, megannyi remekei a jellemző tehetségnek. A magában is érdekesítő fő eseményt érdekesebbnél érdekesebb epizódok tarkítják, melyek világot vetnek London életére, az angol nevelési mozgalmakra is a mellett olyan tiszta, világos képét nyújtják az egész feminista mozgalom keletkezésének, mai állásának

elterjedtségének és pszichológiájának, mint a milyent semminemű tudományos könyv. Ha még megemlítjük, hogy Prévost brillians stílusának szépségeit Gábor Ignác nagy bravúrral tükrözteti vissza, és hogy a képes borítéku 3 kötetes regény árát mindössze 3 koronára szabta meg az Athenaeum, meg vagyunk győződve, hogy a magyar közönség és elsősorban a magyar nő közönség éppen úgy meg fogja szeretni ezt a könyvet, mint a szerző honfitársai a francziák.

Nyiltér.*

Nyilatkozat.

Alulírott ezennel kijelentem, hogy ápril. 30-án beleegyezésem nélkül eltávoztott nőm, szül. Kuffmüller Róza által esikelt semminemű adósságot szavatosságot nem vállalok, helyette semminemű fizetést nem teljesítek.

Norman, 1900. máj 1.

Ginot Viktor.

* E rovatban közlöttekért nem vállal felelősséget a szerk.

Legnagyobb nyeremény
legszerencsésebb esetben

1.000,000 korona.

Az összes 50,000 nyeremény JEGYZÉKE.
A legnagyobb nyeremény legszerencsésebb esetben: **1.000,000 korona**
A nyeremények részletes beosztása a következő:

Készpénzben fizetendő	Jutalom	Korona
1	1 jutalom	600000
1	nyer. á	400000
1	„	200000
2	„	100000
1	„	90000
1	„	80000
1	„	70000
2	„	60000
1	„	40000
3	„	30000
1	„	25000
2	„	20000
3	„	15000
31	„	10000
7	„	5000
3	„	3000
432	„	2000
733	„	1000
1238	„	500
90	„	300
31700	„	200
3900	„	170
4900	„	130
50	„	100
3900	„	80
2900	„	40
50,000	nyer. és jut. összében	13.160,000

Nyujtsunk kezét a szerencsének! Már sokan szerencsések lettek egy nálunk vásárolt sorsjeggyel!

Az egész világban a legnagyobb esélyekkel bíró magy. kir. szabad. osztálysorsjáték legközelebb újból megkezdődik.

100,000 sorsjegyre 50,000 pénznyeremény jut, tehát az oldaltálló nyereményjegyzék szerint s sorsjegyek felét pénznyereménnyel huzzák ki és egy külföldi sorsjáték sem képes aránylag ily nagy nyereményeket felmutatni, mint a mi magyar osztálysorsjátékunk.

Legnagyobb nyeremény szerencsés esetben **egy millió korona.**

Egészben tizenhárom millió 160,000 korona lesz kihuzva és az egész vállalat állami felügyelet alatt áll.

Az eredeti sorsjegyek tervszerű árai az I. osztályhoz:

egy nyolczad (1/8) frt. — **.75** vagyis **1.50** korona
 egy negyed (1/4) „ **1.50** „ **3.—** „
 egy fél (1/2) „ **3.—** „ **6.—** „
 egy egész (1) „ **6.—** „ **12.—** „

utánvét mellett vagy az összeg előzetes be-
 küldése ellenében. Hivatalos tervezet díjtalanul. Megrendeléseket eredeti sorsjegyekre tekintettel arra, hogy a huzások f. é. május hó 17. és 18-án lesznek

f. é. május hó 17-ig kérünk hozzánk beküldeni.

Török A. és Tsa.
 B A N K H Á Z
 Budapest,
 V., Váci-körut 4c.
 Fiók: Múzeum-körut 11.

Sok és nagy nyereményt fizettünk már ki vevőinknek és pedig rövid idő alatt körülbelül három millió koronát.

Rendelőlevél levágandó. Török A. és Társa főelárusítók Budapest.
 Kérek részemre I. oszt. m. kir. szab. osztálysorsjáték eredeti sorsjegyet a hivatalos tervezettel együtt küldeni.
 Az összegetkorona összegben (utánvételezni kérem) A nem tetsző törlendő. (postautalvánnyal küldöm.)
 Pontos cím)
)
)
)
)

THIERRY A.

mell- és gyomor-balzsamát

(a melyet az egészségügyi hatóság megvizsgált) az egész világ kedveli és mindenütt keresik. Csak akkor valódi, ha az oldalt látható **zöld**, a törvénytől bejegyzett „apáca”-védőjegy-gyel van ellátva. Földművelhetetlen szer minden **mell-, tüdő-, máj-, gyomorbetegség ellen stb. külsőleg is kitünően hat és sebet gyógyít.**

Egy próbatégy bermentesen 1 korona 40 fillér. Széjjelkiltés **csak** előzetes fizetés esetén.

Thierry A. centifoliakenőcse

(csodakenőcseknek nevezik) utolérhetetlen szívó erejű és gyógyíthatásu. Operációkat a legtöbb esetben fölöslegessé teszi. E kenőccsel egy 14 éves, gyógyíthatatlannak tartott esontszut, ujabban pedig egy 22 éves rákszerű bajt gyógyítottak meg. Antiszep-tikus és gyógyító hatásu mindenféle seb gyógyítására.

Próbatégy bermentve 1 kor. 80 fill. Csak előzetes fizetés esetén küldjük meg.

Óvakodjanak utáztatoktól és kerüljék az értéktelen ugynevezett házi kenőcsöket s más efféléket.

Czím: A. Thierry, gyógyszerár és gyár a Védőangyalhoz,

Pregrada Pragerhof felé, a Déli vasut mentén. **Prospektus ingyen és bérmentve.**

E szerek sohasem romlanak meg és jó azokat használatra készen a házban tartani. Az összes művelt államokban bejegyzett védőjegyeimnek utáztatát a törvény üldözi.

Csak ezzel a törvénytől bejegyzett védőjegygyel valódi.

Csak ezzel a törvénytől bejegyzett védőjegygyel valódi.

London, Chief Office S.W. 48 Brixton Road.

Főraktárak: Burmaun, Angol India, Agen, Zágráb, Algier.

Amsterdam, H. Sandeis, Rokin S.

Basel, Szt. Jánosgyógygyár, W. Kratz.

Belgrad, Nikola A. Delini, gyógygyár Mihály fejedelemhez, Központi raktár Szerbia részére.

Berlin, C. Bologna.

Bruxelles, Pharmacie Ch. Delacre et Co.

Budapest, Török J., Dr. Egger L. és J.

Cöln a Rh., Noris, Debreccen, Eich, Luxen-

burg, Semmit P., gyógyszer, 5-52.

LEGSZERENCSESEBB

és legjobb beszerzési forrás

Magyar osztálysorsjegyekre.

Hogy ügyfeleimet minden irányban kielégíthessem,

csak oly eredeti sorsjegyeket

adok el hivatalos áron, melyek egyuttal a

PESTI MAGYAR KERESKEDELMI BANK Váltóüzletének

(Részvénytőke: 30 millió kor. — Tartalékalap: 25 millió kor.)

nyugtatóványozásával és ezimnyomásával is elvannak látva. Ennél fogva a rendes és előzékeny lebonyolításra nézve a **legmesszebbmenő** bármely öszbiztonságot nyujtom.

A legtöbb nyeresemény

mindig ezen intézet osztálysorsjegyeire esett. Nyerő-sorsjegyek kifizetés végett a nevezett intézetnek közvetlenül is beküldhetők és azok folyósítása szegben **azonnal** huzás után megtörténik.

a magyar kir. szabad. osztálysorsjáték a legjobb a világon,

mely még a porosz sorsjátékot is felülmúlja. 100.000 sorsjegy közül 50.000 darab **vagyis a fele kisorsoltatik.** Hat egymás után következő osztályban

13 millió és 160.000 korona

készpénzben kerül sorsolás alá. A főnyeresemény szerencsés esetben **egy millió korona.** Minthogy az első osztály **huzásai**

már f. é. május 17. 18-án

megejtetnek és készletem a nagy kereslet folytán csakhamar kimerül, kérem a megrendeléseket **mielőbb.**

Az első osztályu eredeti sorsjegyek árai:

1 egész sorsjegy — — — kor. **12.** — | 1 negyed sorsjegy — — kor. **3.** —
1 fél sorsjegy — — — kor. **6.** — | 1 nyolczad sorsjegy — kor. **1.50**

Játékterveket és huzási lajstromokat pontosan küldök.

FELEKI JÓZSEF Magyar osztálysorsjegy elárusító

Budapesten, IX., Üllői-ut 21. sz.

Egy 12-14 éves jó házból való fiu, ki írni, olvasni jól tud, tanonczul felvétetik a barcsi Könyvnyomdában.